

Казки про жадібність

Коваль

Коваль

А то як коваль з пуда заліза зробив пшик. Один хлібороб каже ковалеві:

— Вийде з пуда заліза леміш?

— Вийде, та ще й добрий!

— Ну, на залізо, роби!

От він робив, робив...

— Ні,— каже,— не вийде леміш, а вийде чересло.

— Ну, роби чересло!

Робив, робив...

— Ні,— каже,— не вийде чересло, а вийде сокира.

— Ну, роби сокиру!

Робив, робив...

— Ні,— каже,— не буде сокира, а буде долото.

— Ну, роби й долото!

Робив, робив...

— Ні,— каже,— не буде долото, а буде швайка.

— Роби швайку!

Робив, робив...

— Ні, не буде швайка, буде шило.

— Та роби й шило!

Заплескав, устромив у воду загартувать,— воно й зашипіло. Мужик:

— Еге, бач,— каже,— що воно вийшло — пшик! Ну, приходь же по гроші!

Коваль пішов і хлопця взяв:

— Гляди ж,— каже,— як буду гроші просити, і ти кажи: «Прибавте, панотче, й на хлопця, бо роботи було багато».

Приходять. Мужик попав коваля за верхів'я і давай йому метелиці давати! А хлопець за дверима кричить:

— Прибавте, панотче, й на хлопця, бо роботи було багато!